

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

عبدالله امینی - کابل

۰۷ جون ۲۰۱۵

جنايات پي در پي ميليشيا هاي دولتي

از زمان رویکار شدن نظام خلقی - پرچمی تا اکنون، نظام های ضد ملی در هر لباسی که اند میلشیا های مختلفی را برای حمایت نظام روی صحنه می آورند. در دوران حاکمیت مزدوران خلقی - پرچمی، دوستم، مسلم و یک عده ای دیگر در خدمت نظام مزدور آن وقت و اشغالگران سوسیال امپریالیسم شوروی بودند. این گروه ها بی ناموسی های فراوانی را در افغانستان مرتکب شدند. اکنون هم نظام مزدور امریکا مستقر در کابل، عین روش مزدوران خلقی - پرچمی را تعقیب نموده و میلشیا هائی را برای حمایت خود و ظاهراً غرض مقابله با طالبان خلق نموده اند که توسط امریکا تمویل می شوند. این گروه مانند دوستم و مسلم به جنایات عدیده ای دست زده اند که از شنیدن آن مو بر بدن راست می شود.

میلشیا های مورد حمایت امریکا و ناتو در معاونت با پولیس نظام مستعمراتی کابل، اما در واقعیت مسقلانه عمل می نمایند. میلشیا ها حق دارند در هر در و دیوار بکوبند و مردم را بی موجب اذیت نمایند. شکایت علیه این گروه های حیوانی به جایی نمی رسد. تجاوزکاران امریکائی و ناتو معتقد اند که میلشیا ها جزء عده ای از جنگ علیه طالبان اند. مقامات امنیتی دولت مستعمراتی حق امر و نهی آنها را ندارند، زیرا از اوامر و مراکزی فرمان می برند که خود دولت مستعمراتی را به وجود آورده اند. گروه های میلشیائی بر مبنای انتقام گیری های شخصی هم عمل می نمایند و جنایات کم نظیری را سبب می شوند. کشتن، بی ناموسی کردن، قاچاق کردن و زن پراندن یک قسمت از جنایات ملیشیا های دولتی را تشکیل می دهد.

سازمان بین المللی بحران، گروه های میلشیائی را "ارزان اما خطرناک" نامیده اند که باعث نارامی های بی شماری برای مردم ملکی شده است. مردم به ملیشیا ها رشوت می دهند تا آنها را اذیت نکنند و به ناموس آنها متجاوز نشوند. تجاوز کاران امریکائی از جنایات و بیرحمی گروه های ملیشیائی خوب آگاهند، لکن نه تنها نادیده می گیرند بلکه بیشتر هم از آنها حمایت می نمایند. سازمان های حقوق بشر بار ها از دست این جنایت پیشگان حرفه ئی شکایت نموده، اما نتیجه ای ب دست نیاورده اند.

مردم مظلوم ما راه دیگری به جز مبارزه در پیش ندارند. فاصله طولانی است، لکن سرانجام به پیروزی خواهد رسید.